

Kristiina Halkola: Jos rakastat (1971)

Jos rakastat kylmää kuuta,
esineitä, kirjojen kansia,
auton ovia, ihmisen kuorta,
en tule sinun kanssasi meren rantaan
enkä piirrä kuvaasi hiekkaan...

Jos rakastat ikkunoita,
hopeatuoppeja, soopeliturkkeja,
nahkaselkäistä vieraskirjaa,
minä hymyilen sinulle kadun poikki,
mutta en lähde kanssasi hienoon paikkaan
syömään | hanhenrintaa.

Jos rakastat purjehtimista,
kaukomatkoja, Kanarian saarta,
pois sinä lähdet, ja minä pysyn täällä.
Ja muistelen sinua kaipaamatta,
aamua, jolloin tuuli puhalsi
hiuksissani, ja vei sinun kuvasi.

Jos rakastat seteleitä,
minä autan sinua luopumaan niistä
ja annan sinulle kaiken, minkä tahdot.
Mutta sydäntäni en anna...

Jos rakastat liikaa kirjoja,
minä kysyn sinulta, miten käy minun,
kun tunnet minut kannesta kanteen.
Ja juoneni lakkaavat kiinnostamasta
ja muistat ulkoa kaiken...

Jos rakastat pieniä tyttöjä,
pieniä tyttöjä, pieniä poikia,
koiria, mummoja, vanhojapiikoja,
salaattia ja sellerinjuurta,
lampaanpaistia, kevätaamuja,
kylmien asemien yksinäisiä miehiä,
minä tulen | sinun kanssasi merenrantaan

ja piirrän, piirrän kuvasi hiekkaan
ja piirrän, piirrän kuvasi hiekkaan
ja piirrän, piirrän kuvasi hiekkaan
ja piirrän, piirrän kuvasi hiekkaan.